

Metodický manuál: Jak se postavit k nenávistným projevům ve veřejném prostoru

Vytvořeno pro potřeby Magistrátu města Ostravy
v rámci projektu Místo pro všechny – budování
prostoru pro vzájemné soužití

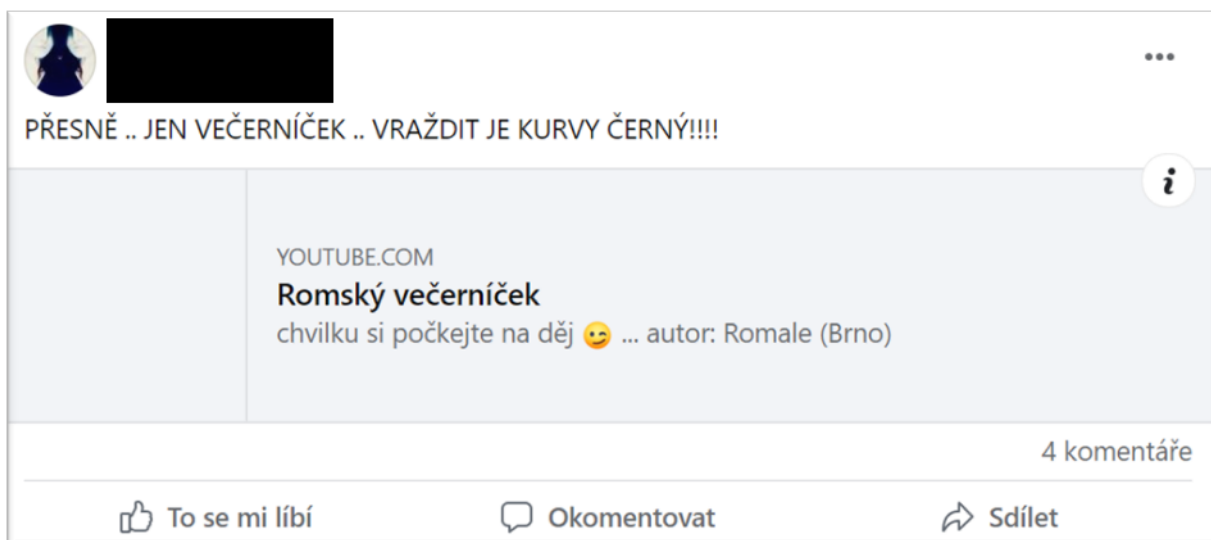
Obsah

Co je to „hatespeech“ a proč bychom nenávist neměli ignorovat.....	2
Krizová situace jako možný spouštěč nenávisti: Léto 2023	3
Deeskalační komunikace z pohledu samospráv a dalších institucí	4
Kontinuální komunikace mimo krizi: Zapojení neziskového sektoru	6
Co když se komunikace setká s kritikou?	10
Praxe z České republiky	12

1 Co je to „hatespeech“ a proč bychom nenávist neměli ignorovat

Hatespeech je termín, který se používá k popisu verbálního projevu, psaného textu nebo jakékoli komunikace, která má za cíl urážet, ponižovat nebo vyvolávat nenávist vůči určitým skupinám lidí na základě jejich rasového, etnického, náboženského, sexuálního, genderového, sociálního nebo jiného charakteristického znaku.

Slovníková definice ale nikdy není tak úderná jako čistá každodenní praxe. V té najdeme mnohem pepřejší výrazivo a obecně je mnohem expresivnější, zejména ve vztahu k vybraným skupinám, které se netěší z různých důvodů většinové oblibě.

Ačkoliv máme svobodu projevu, nenávistné výroky bychom na lehkou váhu brát neměli. Nejsou jen nepříjemné, ale i nebezpečné, a to hned z několika důvodů:

- Vyvolávají a podněcují nenávist vůči konkrétním skupinám. Ta může vést k násilí, diskriminaci, segregaci a marginalizaci těchto skupin.
- Jsou často spojeny s porušováním základních lidských práv, jako je právo na důstojnost, rovnost a nediskriminaci. Ovlivňuje možnost jednotlivců plně se účastnit ve společnosti.
- Mohou mít negativní psychologické dopady na oběti i na širší komunitu. Vyvolávají pocity strachu, beznaděje, méněcennosti, vyloučení a snížení sebevědomí.
- Pokud se neregulují, mohou destabilizovat společnost a vytvářet napětí a konflikty mezi různými skupinami.
- Mohou velmi jednoduše narušit sociální soudržnost.

Bohužel většinu z výše uvedeného sledujeme v posledních měsících i v praxi na úrovni měst a obcí po celé České republice.

2 Krizová situace jako možný spouštěč nenávisti: Léto 2023

V souvislosti s děním posledních let se Česká republika dostala do osidel celé řady krizí. Koronavirová pandemie, válečný konflikt na Ukrajině a migrační vlna, skokový nárůst cen energií nebo zdražení potravin vedly u části veřejnosti ke vzednutí další vlny frustrace.

V této atmosféře sledujeme, že reakce veřejnosti na drobné incidenty mohou být v některých případech neadekvátní. Události, které by se dříve obešly bez větší pozornosti a pohoršení, mohou nyní působit jako rozbuška pro šíření nenávisti. Ať už se jedná o rušení nočního klidu, sousedské neshody či drobné delikty.

Nárůst napětí lze ovšem pozorovat nejen ve společnosti jako celku, ale také mezi jednotlivými komunitami. Například úmrtí romského mladíka v Brně po konfliktu s občanem Ukrajiny v létě 2023 obnažilo rostoucí napětí mezi romskou a ukrajinskou menšinou. Následovaly incidenty v Pardubicích, Přerově, Krupce a Bílině, které napětí dále eskalovaly a byly doprovázeny silnou vlnou nenávistných projevů vůči ukrajinské menšině. V širší veřejnosti události bohužel posílily negativní sentimenty k jedné či druhé skupině a situaci zneužívá extremistická a dezinformační scéna.

Právě romsko-ukrajinské incidenty ukázaly, jak důležitá je aplikace pravidel krizové komunikace v takto citlivých a vyhocených tématech. Jako klíčové se ukázalo nejen zapojení bezpečnostních složek, ale také samospráv a dalších institucionálních aktérů.

3 Deeskalační komunikace z pohledu samospráv a dalších institucí

V reakci na dlouhodobě rostoucí napětí mezi částí romské a ukrajinské komunity vznikla následující série doporučení pro samosprávy a instituce. Nabízí popis včasných kroků, které lze učinit pro rychlou deeskalaci napětí a zmírnění rizika vzniku dalších konfliktů a lavinovitého šíření nenávisti.

Vzhledem ke stručnosti mají doporučení samozřejmě limity spočívající zejména v jejich obecnosti; pro řešení konkrétních či specifických situací je nutné hlubších vhledů, analýzy příčin problému, pečlivé zvážení rizik a nastavení vhodné komunikační strategie, která půjde ruku v ruce s věcným řešením problému a jeho příčin a další kontinuální komunikací.

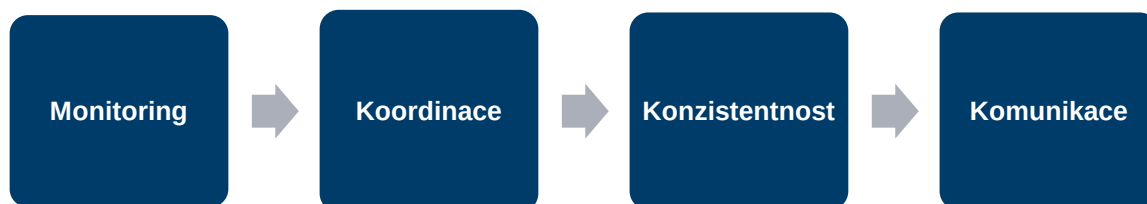
I přes omezené možnosti by se samosprávy a další instituce měly ujmout **aktivní role**, neboť na základě četných zkušeností musíme konstatovat, že „strategické ticho“ není vhodná taktika pro řešení situace a v konečném důsledku oslabuje důvěru všech cílových skupin veřejnosti ve schopnost samosprávy řešit problémové situace.

Přináší také další rizika:

- Zhoršuje napětí a soužití v obci, zanechává dlouhodobé jizvy a nedůvěru.
- Je finančně nákladná – zhoršená situace vyžaduje další intervence policie, strážníků, zaměstnává úředníky a obec.
- Image města je negativními událostmi pošramocena, zvláště když se téma dostává na stránky celostátních médií.
- Vyvolává nedůvěru a podléhání spekulacím a dezinformacím i v jiných tématech.

Cíl komunikace je přitom zcela opačný. Je nutné zejména zklidnit situaci, předejít další eskalaci, obnovit důvěru ze strany dotčených komunit i majority a zamezit zneužití extremistickou scénou.

Následující doporučení vychází ze zkušeností s řešením romsko-ukrajinských incidentů a lze je v obecné rovině využít i pro další situace či bezpečnostní incidenty, které mají mimořádnou míru citlivosti a hrozí nárůst napětí a nenávisti zejména směrem ke zranitelným skupinám. Z pohledu institucí se ukázaly jako zásadní čtyři momenty – včasný monitoring, dobrá vzájemná koordinace, konzistentnost a otevřená a kontinuální komunikace směrem k veřejnosti i zasaženým komunitám.

3.1 Komunikační doporučení pro samosprávy

- **Spojte se s Policií ČR, zjistěte veškeré okolnosti incidentu a začněte situaci pečlivě monitorovat**
- **Pokud se jedná o poplašnou zprávu, sdělte, že ji předáváte k prošetření PČR a důrazně odsudte toto jednání** např. na sociálních sítích, tiskovým prohlášením apod. Máte-li možnost, začněte situaci monitorovat na sociálních sítích – včasný záchyt známek, že bude situace zneužita extremisty, vám umožní patřičně reagovat.
- **Neprodleně svolajte setkání všech zainteresovaných aktérů (zástupců města, bezpečnostních složek, neziskových organizací, zástupců znesvářených komunit apod.) pro koordinaci dalšího postupu i komunikace**
Zásadní chybou je nekoordinovanost jednotlivých aktérů, která se v komunikaci výrazným způsobem odráží. V eskalovaných situacích je potřeba působit klidně a zejména konzistentně, aby došlo k obnovení důvěry ve vedení města i další instituce. Komunikaci a všechny kroky koordinujte zejména s Policií ČR, která je v konfliktech zásadním aktérem. Snažte se veřejnosti pravidelně předávat maximum informací – ne všichni sledují informační kanály policie.
- **Určete si jednu „hláskou troubu“, která bude zaštiťovat komunikaci navenek**
Konzistentnosti docílíte tím, že v rámci svolaného „krizového štábu“ určíte konkrétní osobu zodpovědnou za veškerou komunikaci, u které se budou informace setkávat. Bezprostředně po vypuknutí konfliktu je třeba zejména zajistit komunikaci směrem k obětem, příbuzným a ohroženým skupinám (i malé symbolické gesto může v další komunikaci být velmi nápomocné), médiím a také se vyjádřit na sociálních sítích, jejichž prostřednictvím se informace šíří nejrychleji.
- **Začněte komunikovat okamžitě, byť nejsou k dispozici všechny informace o incidentu**
Čekat se v případě eskalovaných situací nevyplácí. Vydejte co nejdříve alespoň krátké prohlášení, jehož prostřednictvím dáte najevo, že přisuzujete celé situaci patřičnou vážnost a podnikáte jako obec či město nějaké konkrétní kroky (být se jedná zatím jen o spolupráci s různými aktéry a čekat se případně na vyšetření incidentu). Nezapomeňte obsáhnout následující body:
 - **Vyjádřete empatii obětem a příbuzným, optimálně konkrétní rodině**
 - **Podejte informace o tom, jak budou poskytovány informace (kým, jakým**

kanálem, jak často)

- Opakujte informace o postupu vyšetřování a spolupráci mezi aktéry
- Ujist'ujte veřejnost, že všichni aktéři konají, jak mají, situace je pod kontrolou a všichni aktéři mají vaši důvěru
- Nezapomeňte vyzvat veřejnost k okamžitému zastavení jakýkoliv dalších násilných činů či jejich podněcování – bezpečnostní složky toto intenzivně monitorují a nekompromisně budou dle platné legislativy postihovat

3.2 Důležitá upozornění

- Nedopouštějte se bagatelizace problému či situace – i dobře míněné výroky (např. „napětí mezi Romy a Ukrajinci není tak silné“) mohou být vnímány negativně.
- Vyjádření týkající se nezávislého vyšetřování činu PČR (např. „počkejme si na vyšetření činu policií“) může v některých cílových skupinách působit kontraproduktivně, neboť se šíří velmi silný narativ, že „česká policie měří dvojím metrem a má příkaz prohřešky a určité trestné činy zametat pod koberec“. Doporučujeme tento výrok používat citlivě a připravit se na možné negativní reakce.
- Uvedená doporučení se týkají situace, kdy prokazatelně došlo k násilnému incidentu mezi dotčenými skupinami. Eskalaci a konflikt však mohou vyvolat také smyšlené poplašné zprávy a záměrné dezinformace, pro tyto situace výše uvedená doporučení neplatí.

4 Kontinuální komunikace mimo krizi: Zapojení neziskového sektoru

Nenávistné projevy vůči různým skupinám obyvatel se ovšem nešíří pouze v souvislosti s konkrétními incidenty nebo krizovými situacemi. Jsou často produktem hluboce zakořeněných předsudků, se kterými je velmi složité ve veřejném prostoru bojovat. Právě v boji s předsudečnou nenávistí se osvědčilo výraznější zapojení neziskových organizací, které se skupinami čelícími nenávisti nejčastěji pracují.

4.1 Komunikační doporučení pro kontinuální komunikaci v neziskových organizacích

V případě, že se organizace chce do boje proti hatespeech zapojit na úrovni komunikace, jako první je potřeba položit si zdánlivě banální otázky. Čas ale ukáže, že nám mohou výrazně pomoci s tím, aby komunikace dávala smysl a nebyla jen množinou ad hoc příspěvků bez efektu. Zdaleka se přitom nejedná pouze o téma, které chceme komunikovat.

Jedním z nejdůležitějších bodů je stanovení toho, ke komu vlastně chceme hovořit, **PRO KOHO** je naše komunikace určena? Od odpovědi na tuto otázku se odvíjí nejen téma, ale celkový tón i využití různých komunikačních kanálů.

Základní cílové skupiny jsou dvě – veřejnost a klienti dané organizace. Pokud víte, ke komu chcete hovořit, je také snazší předvídat reakce a připravit se na ně. Od konkrétní cílové skupiny přímo odvíjí konkrétní komunikační aktivity, tedy to, jakou formu sdělení si zvolíme. Máme už jasno v tom **PRO KOHO** chceme komunikovat, zbývá tedy vymyslet **JAK**. Variant existuje nepřeberné množství, níže ale najdete čtyři základní, se kterými je možné dále pracovat:

4.2 Osvětové kampaně

Vytvořte osvětové programy a kampaně zaměřené na prevenci a vzdělávání veřejnosti o negativních dopadech hatespeech. Poskytněte informace o vlivu, důsledcích a způsobech boje proti nenávistným projevům. Nejlépe funguje nadsázka a humor, nebojte se je využít, stejně jako konkrétní příklady z praxe.

TIP: Zkuste si napsat na jeden papír nejčastější nenávistné nebo i předsudečné projevy vůči vámi vybrané skupině. Většina z nich by zněla naprosto absurdně, kdybyste je použili směrem k někomu z majority. Využijte právě absurditu těchto výroků v další komunikaci.

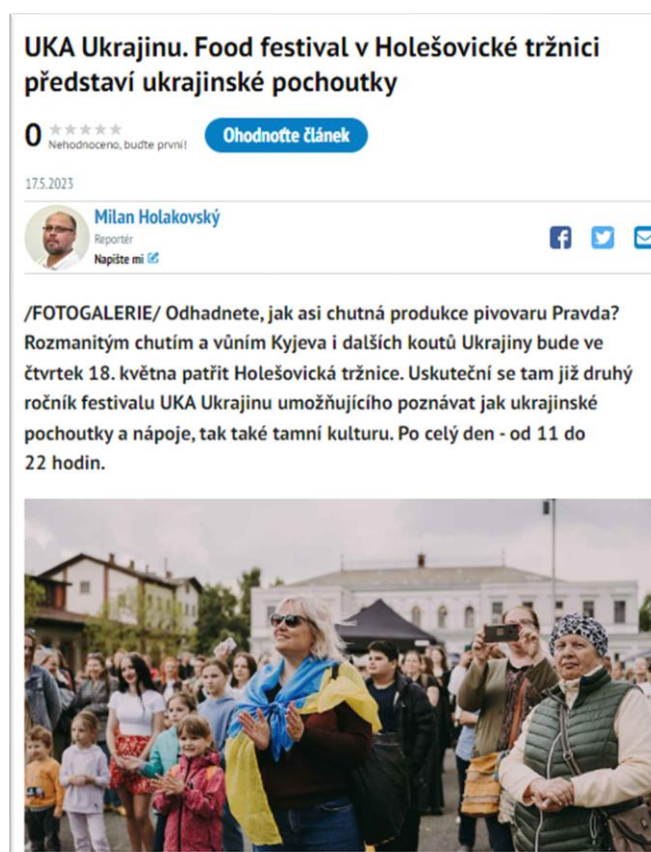
4.3 Komunitní dialog

Podporujte otevřený a respektující dialog mezi různými komunitami. Organizujte **setkání, fóra a workshopy**, které umožní lidem sdílet své názory a vybudovat porozumění a toleranci.

Komunitní akce různého typu přispívají k vytváření inkluzivního a respektujícího prostředí. Účastníci mají možnost se setkat s lidmi různých socioekonomických poměrů nebo národností, získávat vzájemné porozumění a rozvíjet empatii. To může vést k posílení společenské soudržnosti a snížení napětí mezi různými skupinami.

Akce mohou sloužit jako prostředek k mobilizaci a aktivizaci veřejnosti v boji proti hatespeech. Organizace mohou povzbuzovat lidi k zapojení se do kampaní nebo petic, které lze následně využít i v další navazující komunikaci.

TIP: Vyberte si pro komunitní akci zastřešující téma, které lidi přirozeně spojuje. Ať už je to jídlo, hudba nebo třeba péče o prostředí, ve kterém žijí, jen těžko můžete šlápnout vedle. Příkladem může být ukrajinský food festival UKA Ukrajinu.

4.4 Informace pro oběti

Vytvořte bezpečné prostředí pro oběti nenávistných projevů, kde mohou hledat podporu a sdílet své zkušenosti. Zajistěte, aby měly **přístup k profesionální pomoci**, a tyto informace šířte všemi směry.

Tato komunikace by měla zejména informovat o právech obětí, zdrojích pomoci, kontaktování orgánů

činných v trestním řízení a dalších relevantních informacích. Komunikace by měla být jasná, srozumitelná a dostupná široké veřejnosti.

Spolupráce s dalšími organizacemi, které se zabývají bojem proti hatespeech a podporou obětí, je klíčová. Tím se zajišťuje, že informace o pomoci a podpoře jsou šířeny prostřednictvím různých kanálů a jsou dostupné co nejširšímu okruhu obětí.

TIP: V České republice je jednou z nejznámějších organizací, které se tématem zabývají, [In IUSTITIA](#). Jejím posláním je zajištění sociálních služeb, právních informací a zastupování osobám dotčeným předsudečným násilím a prevence předsudečného násilí a projevů nesnášenlivosti, zejména rasismu, antisemitismu, islamofobie, homofobie a transfobie, genderového násilí, násilí z důvodu věku, zdravotního stavu, sociálního statusu či příslušnosti k subkultuře. Může být skvělým zdrojem inspirace a podpory v tématu.

4.5 Spolupráce s médii

Zapojte **média** do boje proti nenávistným projevům. Prosazujte zodpovědné zpravodajství a vyvarujte se šíření nenávistných sdělení. Podporujte vytváření pozitivních a inkluzivních příběhů přímo ze své praxe a nebojte se zahrnout více různých pohledů na problematiku.

Kromě toho, že prostřednictvím médií můžete poukázat na možnosti nahlašování a represi, zaměřte se i na zajímavé příběhy. Pokud se někdo z vašich klientů s barvitým životním příběhem s nějakou formou nenávisti setkal a je ochoten se o svůj pohled podělit s veřejností, nebojte se takový rozhovor nebo článek novinářům sami nabídnout.

TIP: Nepotřebujete sofistikované nástroje, abyste si vytipovali novináře, které vaše téma bude zajímat. Stačí strávit chvíli u webového vyhledávače a jistě narazíte na spoustu článků, které už se jím zabývaly z různých úhlů pohledu. U většiny takových článků figuruje konkrétní autor, na základě jeho jména si lze snadno odvodit jeho redakční e-mailovou adresu.

5 Co když se komunikace setká s kritikou?

Na začátek je dobré zmínit důležitý fakt – vždy se najdou lidé, kteří komunikaci nebo celé téma velmi nevybíravým způsobem zkritizují. To ovšem neznamená, že jsme něco udělali a priori špatně. Je ale potřeba se na kritiku připravit, předvídat ji a rozmyslet naši reakci. Díky tomu vás kritika nebo internetový hejt nevykolejí a vypořádáte se s ním s naprostou grácií.

Způsobů, jak se připravit, je hned několik. Nejosvědčenejší jsou v tomto ohledu klasické **argumentáře**, případně souhrn **často kladených otázek** k samotné komunikační kampani.

Argumentář

- interní, neveřejný soubor, kam napíšete očekávané kritické komentáře nebo hejty, a rovnou si připravíte nejlepší možné odpovědi třeba na sociální síť

Často kladené otázky

- na webu zveřejněný výčet hypotetických otázek, které by vám mohly být v souvislosti s vaší komunikační kampaní kladeny (kromě případných kontroverzí se může jednat i o pouhé vysvětlení smyslu toho, proč jste se do takové aktivity pustili.

TIP: Udělejte z argumentáře živý sdílený dokument, který budete sdílet s partnery v rámci pracovní skupiny. Ostatní mohou také přijít s dobrými protiargumenty. Díky sdílení také budete lépe zastupitelní a vaše reakce jako organizace budou působit jednotně a konzistentně.

5.1 Specifika hejtů v internetových diskusích

Kritika nebo „hejtování“ v online prostředí má několik specifických rysů, které ho odlišují od jiných forem komunikace. Může se snadno stát, že právě pod vašimi příspěvky se spustí další vlna nenávisti, a je dobré s tím předem počítat.

Co mimo jiné ovlivňuje způsob komunikace na internetu?

Anonymita: Na internetu si lidé mohou často zvolit anonymitu nebo pseudonym, což může vést k odstranění sociálních bariér a zvýšení agrese ve vyjádřeních. Tím se snižuje pocit osobní odpovědnosti za slova a činy, což vede k většímu riziku šíření nenávisti.

Rychlost šíření: Díky sociálním médiím a rychlému šíření informací může nenávistný obsah rychle dosáhnout velkého množství lidí. Jedno nenávistné vystoupení nebo urážlivý příspěvek se může rychle stát virálním (nekontrolovatelně, lavinovitě se šířícím) a získat masovou pozornost.

Globalita a šíření za hranicemi: internet umožňuje šíření nenávistného obsahu bez ohledu na geografické hranice. To znamená, že nenávistná zpráva nebo projev může dosáhnout obětí v různých zemích a vliv může mít globální dosah.

Stopovatelnost: Online obsah může zůstat na internetu po dlouhou dobu a je možné ho snadno vyhledat. To znamená, že nenávistná zpráva nebo urážlivý komentář může i po čase stále poškozovat oběti a udržovat nenávistnou atmosféru.

Normalizace nenávisti: Nenávistný obsah na internetu může vytvářet dojem, že takové projevy jsou běžné a normální. To může vést k normalizaci nenávisti a zvyšování tolerance k hatespeech.

Klíčem ke zvládnutí situace je **proaktivní moderace diskusí**. Vytvořte týmy moderátorů nebo správců, kteří rychle reagují na potenciálně nebezpečné nebo nenávistné příspěvky a zabráňují jejich šíření, třeba na základě argumentů. Vytyčte si jasná pravidla toho, které příspěvky jsou už za hranou, a tato pravidla transparentně sdílejte.

Nemá také smysl se pouštět do pseudobitev. Není vaší povinností reagovat na každý příspěvek. Pokud není jeho součástí žádný věcný argument nebo otázka a pisatel chtěl jen povolit uzdu emocím, zbytečně jeho výlev svou reakcí zviditelníte pro ostatní lidi v diskusi.

Nebojte si diskusi ukončit, pokud překročí určitou mez. Je ale potřeba vždy ostatním diskutujícím vysvětlit, co vás k tomu vedlo.

TIP: S nenávistným komentářem se z pozice správce můžeme vypořádat i takzvaným „love bombingem“. Našeho oponenta zkrátka zahrneme virtuální láskou místo toho, abychom naskakovali na jeho hejt. V takovém případě stačí odpovědět třeba jen krátkým vzkazem s emotikonem srdce nebo péče a komentujícímu tak vezmeme vítr z plachet.

5.2 Jak se vypořádat s relativně slušným kritickým názorem?

V internetových diskusích se ale setkáváme i s kritiky, kteří s námi sice názorově naprosto nesouzní, ale neútočí na nás a naši komunikaci tak explicitně jako ti nejhlasitější hejtři. Většinou se jedná o lidi, kteří jsou jen sami z nějakého důvodu frustrovaní a nemálo z nich potřebuje samo nějakou formu podpory. I pro takové případy existuje několik obecných zásad pro vedení diskusí.

Pokud je to na místě, vyjádřete empatii. Za negativním komentářem totiž může být obyčejný strach nebo špatná životní zkušenost. Pokud reagujete na příspěvek, který je sice negativní, ale ještě ne za pomyslnou hranou, zkuste dát najevo pochopení obav pisatele.

Pokuste si podat stručné, ale logické a podložené vysvětlení. Není potřeba k němu vypisovat žádný obsáhlý román a zadupávat oponenta do země pomocí hromady složitých statistik (to je spíše kontraproduktivní). Je lepší nabídnout nějaké vysvětlení pochopitelné selským rozumem.

Odkazujte. Než psát do diskuse dlouhý komentář, který si ve výsledku nikdo nepřečte, ulehčete si práci a rozved'te téma třeba na webových stránkách města. Na článek pak můžete jen odkázat, což vám ušetří spoustu práce a nervů.

Respektujte slušného oponenta. Pokud chcete s člověkem o čemkoliv diskutovat, nemůžete mu dávat najevo, že o jeho inteligenci nemáte valného mínění. Je to těžké, ale právě domnělá intelektuální nadřazenost některých diskutérů ještě více uzavírá šířitele hoaxů v jejich vlastních bublinách.

6 Praxe z České republiky

6.1 Kulaté stoly smíření #komunitnidialog #samospravy

V případě událostí v Brně i v Pardubicích se osvědčil formát tzv. „kulatých stolů smíření“, které přivedly ke společnému jednání právě zástupce Romů i Ukrajinců. Tento formát setkání má zejména deklarativní charakter, a právě apelem na společné hodnoty (odmítnutí generalizace zla v kontextu jednoho národa, apel na nenásilí a dialog, důvěru v nezávislé vyšetření události) mělo symbolicky velký význam pro zklidnění situace.

Setkání u kulatého stolu v Brně: Napětí mezi Romy a Ukrajinci polevuje. Debatovaly se především problémy, které řeší romská komunita

Zdeněk Ryšavý

ČTK ČTK

26. června 2023

Čtení na 2 minuty

6.2 HateFree Culture #komunitnidialog #osveta #aktivismus

Tato česká iniciativa je zaměřena na prevenci a vzdělávání veřejnosti o hatespeech. Organizuje workshopy, diskuze a vzdělávací akce, které se snaží osvětlovat negativní dopady nenávisti a podporovat respekt a inkluzi.

Fotokoutky na festivalech a kulturních akcích

Improvizovaný [HateFree fotostánek](#) je každoročně k vidění na festivalu Prague Pride. Pokud vám hlášky na cedulkách připadají absurdní, věřte, že mnozí gayové a lesby se s nimi setkávají dnes a denně. A právě výstupy z fotostánku na tuto do očí bijící absurditu upozorňují.

Fotokoutek ale může mít i méně ironický obsah. Příkladem mohou být oslavy Mezinárodního dne Romů v režii ARA ART v pražské La Fabrika se mohli návštěvníci zvěčnit v [HFFotostánku](#) s některým z romských přísloví, která z většiny odrážejí také téma oslav – Můžeme spolu – tedy vzájemné soužití.

Otevřené snídane

Koncept [otevřených snídaní](#) je jednoduchý. Jsou otevřeny pro všechny bez rozdílu. Lidé přinesou to, co sami doma uvařili nebo upekli, a ochutnají zase to, co připravili ostatní. Propojování různých skupin a národností započalo v době, kdy v Evropě vrcholila migrační krize v roce 2015.

Více inspirativního obsahu, včetně článků a příběhů bourajících předsudky a stereotypy, je k dispozici na oficiálních [webových stránkách](#) kampaně.

6.3 Vodafone #aktivismus

Rozvracíte stát, zrůdy! I takové komentáře se letos objevovaly na sociálních sítích Vodafone poté, co si firma v rámci podpory festivalu Prague Pride změnila logo na duhové. Zaměstnanci Vodafone se tentokrát rozhodli [odpovědět videem a dát jasně najevo](#), co si o nenávisti (nejen) vůči lidem LGBTQ+ myslí.

Nebylo to poprvé, co se Vodafone veřejně ohradil proti projevům nenávisti. Příkladem je [vánoční kampaň](#) společnosti z roku 2020. V té totiž účinkovaly děti s indonéskými kořeny spolu se svou českou matkou. Vodafone se od rasistických příspěvků distancoval veřejným videoprohlášením generálního ředitele Petra Dvořáka.

6.4 In IUSTITIA #osveta #obeti #aktivismus

Organizace In IUSTITIA bojuje dlouhodobě proti nenávisti a diskriminaci v České republice. Nabízí informace, zdroje a podporu obětem a usiluje o posílení práv menšin a vytvoření inkluzivní společnosti. Na webových stránkách jsou pak volně [k dispozici letáky](#) určené obětem hatespeech nebo násilí z nenávisti v různých jazycích, které mohou pomoci včas vyhledat pomoc.

CO MŮŽETE DĚLAT:

- Pokud Vám hrozí bezprostřední nebezpečí, vyhledejte **veřejné místo** (obchod, poštu) a požádejte o pomoc **konkrétního člověka**.
- **Kontaktujte policii** na lince 158 nebo 112 nebo **podejte trestní oznámení** na kterékoliv policejní stanici.
- Pokud máte zranění, **vyhledejte lékařskou pomoc** a svá zranění nechte zdokumentovat.
- Vyhledejte **odbornou pomoc**.
Předsudečné násilí může být trestným činem, přestupkem nebo se dá řešit podáním žaloby v občanskoprávním řízení.

Poradna Justýna Vám může poskytnout:

- sociální poradenství
- právní informace
- pomoc s přípravou dokumentů
- podporu v krizi a prostor popovídat si
- doprovod na policii, k soudu či na úřad
- poradenství v oblasti bezpečnosti
- zastupování právníkem či právníčkou

www.poradnajustyna.cz
www.matesvaprava.cz

6.5 Deeskalační balíček #osveta #obeti

Úřad vlády ve spolupráci s Ministerstvem vnitra ČR a dalšími experty z projektu [Místo pro všechny](#) sestavil deeskalační balíček, jehož součástí jsou i [materiály](#) určené pro širokou veřejnost. Jednoduché letáky upozorňují na to, jakým způsobem se má člověk zachovat, pokud je svědkem předsudečného násilí nebo dokonce násilného napadení. Jedná se o snahu odbourat v lidech stud nebo obyčejnou lhostejnost vůči svému okolí.

JSTE SVĚDKEM PŘEDSUDEČNÉHO NÁSILÍ?

Nebud'te lhostejní, zastaňte se napadeného člověka!

Předsudečné násilí je takové násilí, které je páčáno na člověku například kvůli jeho barvě pleti, národnosti, sexuální orientaci, náboženskému vyznání nebo zdravotnímu stavu. Pachatelé předsudečného násilí zneužívají toho, že napadení jsou často ve znevýhodněné pozici, patří k marginalizovaným společenským skupinám nebo nemusejí rozumět hlavnímu jazyku ve společnosti.

Jste-li svědkem násilného útoku, slovní či fyzické agrese nebo vyhrožování a máte-li vážné podezření, že člověk je napaden pro svou příslušnost k určité skupině, je správné se napadeného zastat a poskytnout mu pomoc a oporu.

Zde je pár užitečných tipů, jak situaci řešit:

